

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓

บังคับในท้องที่บางจังหวัด (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓
บังคับในท้องที่บางจังหวัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๓

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓” บังคับในท้องที่บางจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๓ บังคับในท้องที่จังหวัดชุมพร จังหวัดเชียงราย จังหวัดนครพนม จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดปัตตานี จังหวัดพิจิตร จังหวัดพัทลุง จังหวัดแพร่ จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดสุรินทร์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดินสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบัน การศึกษาชั้นอุดมศึกษาได้ขยายออกไปยังท้องที่จังหวัดต่าง ๆ มากขึ้น และเยาวชนและผู้ที่อยู่ระหว่างการศึกษามีได้เดินทางไปศึกษาต่อในจังหวัดที่มีสถานศึกษาชั้นสูงตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก นักเรียนและนักศึกษาบางส่วนได้เข้าพักอยู่ในหอพักเอกชนที่ต่งขึ้นมาโดยไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลตรวจตรา ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาอันไม่พึงปรารถนาต่าง ๆ เหมือนดังที่เคยปรากฏมาแล้วก่อนมีการใช้บังคับพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ เช่น หอพักบางแห่งเป็นแหล่งมั่วสุมของพวกทุจริต มีฉ้อฉล หรือช่องโหว่ และบางแห่งก็เป็นแหล่งอบายมุขที่เพาะความประพฤติชั่วให้แก่เยาวชนของชาติ สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่บางจังหวัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้